

Vergaderjaar 1991-1992

22 375

Wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting (introductie peildatum voor jaarlijkse bijstelling reiskostenforfait)

B

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 17 oktober 1991

's-Gravenhage, 30 oktober 1991

Bij Kabinetsmissive van 17 juli 1991, nr. 91.006551, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting (introductie peildatum voor jaarlijkse bijstelling reiskostenforfait).

Blijkens de mededelingen van de Directeur van Uw Kabinet van 17 juli jl., nr. 91.006551, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies met betrekking tot het bovengenoemd voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 17 oktober 1991, nr. W0601.0381, moge ik U hierbij aanbieden.

1. De Raad van State adviseert in de memorie van toelichting een uiteenzetting op te nemen omtrent de verhouding tussen het bepaalde in het voorgestelde nieuwe vierde lid, onderdeel a, 1°, van artikel 23 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 en het bepaalde in onderdeel a, 2°, van dat lid. Hetzelfde geldt voor de verhouding tussen het bepaalde in het voorgestelde nieuwe tiende lid, onderdeel a, 1°, van artikel 11 van de Wet op de loonbelasting 1964 en het bepaalde in onderdeel a, 2°, van dat lid. De Raad begrijpt dat in de bedoelde nieuwe onderdelen a, 2°, de wijziging is vervat, welke ertoe moet strekken om vergoedingen voor per openbaar vervoer afgelegd woon-werkverkeer tot het werkelijke bedrag van de kosten onbelast te doen zij, ongeacht het bedrag dat deze kosten volgens het op 1 oktober van het voorafgaande kalenderjaar geldende tarie-

1. De Raad adviseert in de memorie van toelichting een uiteenzetting op te nemen omtrent de verhouding tussen het bepaalde in het voorgestelde vierde lid, onderdeel a, onder 1°, en onder 2°, van artikel 23 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, alsmede tussen het voorgestelde tiende lid, onderdeel a, onder 1°, en onder 2°, van artikel 11 van de Wet op de loonbelasting 1964. De Raad begrijpt goed dat de bepalingen in de bedoelde nieuwe onderdelen a, onder 2°, ertoe strekken vergoedingen voor per openbaar vervoer afgelegd woon-werkverkeer tot het werkelijke bedrag van de kosten niet in de belastingheffing te betrekken. Daarmee wordt geen wijziging gebracht in het karakter van de ministeriële regeling die op grond van de onderdelen a, onder 1°, wordt vastgesteld. De onderdelen a, onder 1°, zien op de situatie dat de

venpeil zouden hebben bedragen. De Raad vraagt zich af of de ministeriële regeling, welke op grond van onderdeel a, 1°, zal worden uitgevaardigd, moet worden gezien als een forfaitaire regeling, welke beschikbaar is voor degenen, die niet wensen of niet in staat zijn te voldoen aan de voorwaarde dat de plaatsbewijzen moeten worden overhandigd aan degene die de vergoeding verstrekt (de memorie van toelichting spreekt in dit verband ten onrechte ook met betrekking tot de inkomstenbelasting alleen over de werknemer). In de memorie van toelichting ware te dezen duidelijkheid te verschaffen.

2. In het verslag van een mondeling overleg van de Vaste Commissie voor Financiën met de Staatssecretaris van Financiën (Kamerstukken II 1990/91, 21 800, IXB, nr. 17, bladzijde 4, vijfde alinea, laatste volzin) heeft deze laatste toegezegd in het voorstel van wijziging van de wet in te gaan op de gevolgen van de differentiatie van het tariefbeleid van de NS voor het besluit om de bepaling van het reiskostenforfait te baseren op de voordeligste NS-tarieven. Een dergelijke passage wordt in de memorie van toelichting gemist.

3. In de memorie van toelichting wordt medegedeeld dat tot de voorwaarden welke zullen worden gesteld aan het belastingvrij vergoeden van plaatsbewijzen ook zal behoren de voorwaarde dat de plaatsbewijzen zo spoedig mogelijk aan de verstrekker van de vergoe-

woon-werkafstand geheel of gedeeltelijk per openbaar vervoer is afgelegd en bieden voor deze situatie de mogelijkheid de hogere tabelbedragen van het zogenaamde «openbaar-vervoerforfait» toe te passen.

Aan de toepassing van het ingevolge de onderdelen a, onder 1°, vast te stellen forfait blijft de voorwaarde verbonden dat de plaatsbewijzen moeten worden overhandigd aan degene die de vergoeding verstrekt. Aan het vergoeden van de werkelijke kosten van de plaatsbewijzen en aan de toepassing van het «openbaar-vervoerforfait» worden derhalve gelijklopende administratieve voorwaarden verbonden. Uit de onder 2° opgenomen zinsnede «indien zulks tot een hoger bedrag leidt» blijkt dat ingeval de onder 2° voorgestelde regeling tot een hoger bedrag leidt dan het onder 1° bepaalde, het onder 2° bepaalde toepassing vindt. Ik heb de memorie van toelichting op dit punt verduidelijkt.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad dat in de memorie van toelichting in dit verband ten onrechte alleen over de werknemer wordt gesproken, heb ik de memorie eveneens aangepast.

2. Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad heb ik in de memorie van toelichting een passage opgenomen waarin wordt ingegaan op de gevolgen van de differentiatie van het tariefbeleid van de NS voor het besluit om de bedragen van het reiskostenforfait te baseren op de voordeligste NS-tarieven. Voor het reiskostenforfait acht ik goede gronden aanwezig om de huidige koppeling aan de voordeligste NS-tarieven te handhaven. Ik zie wel aanleiding de berekeningsmethodiek voor het bedrag dat buiten het forfait ter zake van autokilometers aftrekbaar dan wel belastingvrij vergoedbaar is, aan te passen. In de memorie van toelichting is daarover alsnog een uiteenzetting opgenomen.

3. De Raad adviseert mededelingen te doen van de door inhoudingsplichtigen en Belastingdienst opgedane ervaringen met betrekking tot de aan het vergoeden van kosten van reizen per openbaar vervoer verbonden administratieve voorwaarden.

dingen worden overhandigd. Zulks is in overeenstemming met de thans geldende artikelen 4, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 1990 en 8, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 1990. De Raad adviseert om mededeling te doen van de ervaringen welke tot dusverre bij inhoudingsplichtige en belastingdienst met deze voorwaarde en de daarmee annexe voorwaarde dat de verstrekker van de vergoedingen de plaatsbewijzen per belastingplichtige administreert en voor controle beschikbaar houdt reeds zijn opgedaan. Daarbij ware met name in te gaan op de administratieve lastenverzwaring voor werkgevers en anderen die vergoedingen voor reiskosten verstrekken, welke uit deze regeling voortvloeit.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Dienaangaande merk ik op dat op het ogenblik een evaluatie plaatsvindt van het reiskostenforfait. Deze evaluatie is ingepast in de evaluatie van de Oort-wetgeving en zal naar verwachting in 1992 kunnen worden afgerond. Hierbij zullen de ervaringen van inhoudingsplichtigen en Belastingdienst met betrekking tot de aan hen opgelegde administratieve verplichtingen worden betrokken. Op dit moment is het daarom nog te vroeg mededelingen over de opgedane ervaringen in de memorie van toelichting op te nemen.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde voorstel van wet en de overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort